

Український футбол

Ціна вільна

видання газети

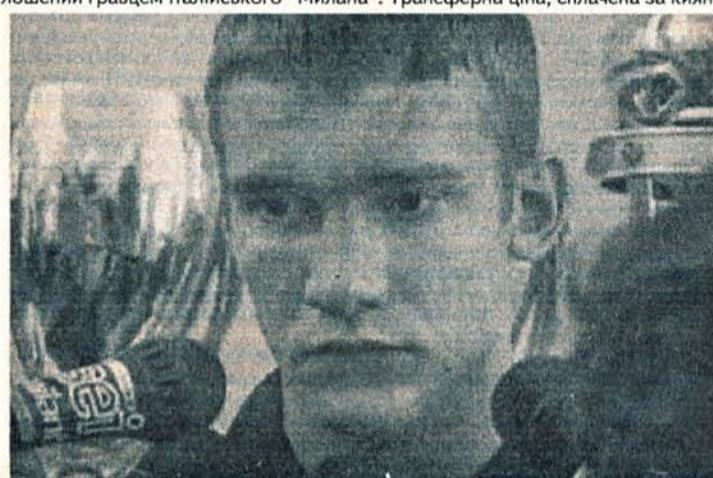

Виходить тричі на тиждень (вівторок, четвер, субота)

Подія “МІЛАН” СТАВ “УКРАЇНСЬКИМ”. УЖЕ ОФІЦІЙНО

Те, про що так багато йшлося в кульярних розмовах і повідомленнях зарубіжних засобів масової інформації, здійснилося в ніч на перше липня.

Гордість України — суперфорвард Андрій Шевченко — офіційно проголошений гравцем італійського “Мілана”. Трансферна ціна, сплачена за кияни-

на, — 25 мільйонів американських доларів — одна з найвищих у світовому футболі, а строк чинності контракту — п'ятирічний — засвідчує великі надії, що покладає італійський гранд на українського футболіста.

Бажання спробувати сили в найавторитетнішому національному чемпіонаті Старого Світу цілком природне й уникнути його неможливо будь-кому, хто прає максимально реалізувати свій потенціал. Заборонити — також: відповідні постанови чи надумані вікові цензи, в підсумку, обернуться на шкоду не тільки гравцеві, а й усьому нашому футболові. Радше усвідомити, що так триватиме доти, доки соціальні й власні спортивні умови в Україні не викликатимуть бажання “зірок” залишатися тут назавжди. Усвідомити, щоб сприяти конкретними спрощами поліпшенню ситуації.

А поки що — вболіватимемо тепер уже за “наш” “Мілан”. Удачі й нових звершень, Андрію! І завше пам’ятай, що ти — українець.

Валерій ВАЛЕРКО.

Ало, Львів!

КОМІСАРОВІ УЄФА СПОДОБАЛОСЯ ПОЛЕ СТАДІОНУ “УКРАЇНА”

У Львові побував авторитетний функціонер УЄФА швейцарець Рене Еберле, який відповідає за безпеку на стадіонах. Мета приїзу почесного гостя — знайомство зі стадіоном “Україна”, на якому “Карпати” мають приймати суперників у розиграші Кубка УЄФА. Розповідає виконавчий директор ФК “Карпати” Гabor ВАЙДА.

— Габоре Івановичу, що ж оглядав комісар УЄФА, адже реконструкція львівського стадіону фактично ще не розпочалася?

— Перш за все, стан футбольного поля, яке йому дуже сподобалося. А ще — роздягальні, центральну трибуну для почесних гостей. І, треба сказати, що всім цим він залишився задоволений.

— А які були зауваження?

— Необхідно обладнати кімнату для допінг-контролю, в ложі преси мусить бути обладнані індивідуальні місця зі столиками й засобами зв’язку для представників ЗМІ.

— Як справи зі встановленням пластикових стільців, освітленням?

— Планується до першого вересня обладнати на стадіоні десять-п’ятнад-

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

Передплата-99**“УФ” ПОТОВСІШАС**

Із першого серпня 1999 року вівторкове число газети “Український футбол” “потовщає” в півтора раза. Тож на дванадцяти сторінках — найцікавіша та найоперативніша інформація про всеукраїнські змагання в усіх лігах, детальне висвітлення національних чемпіонатів країн Європи та Латинської Америки, публікації ексклюзивних інтерв’ю з особистостями й зірками популярної гри, аналітичні матеріали про справи в нашому футбольному господарстві.

Щоб одержувати “УФ” з першого серпня, треба до 6 липня в селах і до 10 липня в районних та обласних центрах завітати до поштової філії й оформити передплату.

Передплатний індекс — 60994.

БІДА ОДНА НЕ ХОДИТЬ...

У часу терпіння осьось впаде остання крапля. Це ми знаємо достовірно. Як і те, що, при наявності нібито і мудрості, і досвіду, будемо завше повторювати помилки. Все-таки, скільки доводиться вирішувати проблем, щоб досягти бажаного! Здавалося б, після відомих лютневих подій у “Карпатах”, коли клуб був на порозі глобальних потрясінь, ситуацію — певною мірою — вдалося нейтралізувати і нормалізувати. Це повинно було стати для когось уроком. Не стало... Нині становище у львівському клубі ще критичніше. Команда розпадається, перетворюючись із боєздатної оди-

ниці в “каліфа на годину”, яких ми вже надивилися досходу.

Слідом за Чижевським, Береським, Беньо, Семечком колектив можуть залишити Гецько, Паллянця, Ковалець. Ще деякі нерішуче очікують. Врешті, увірвався терпець і головному тренеру “Карпат” Степану Юрчишину, котрий написав заяву на звільнення. Як пояснив Степан Федорович, причина його досить непростого вчинку пояснюється просто: який сенс працювати в клубі, в якому керівництво забуває виконувати обіцяні. Як результат, футболісти масово переходят в інші клуби. Заява поки що залишається без відповіді. Але вже сьогодні справа має в будь-якому випадку бути вирішеною. І тоді Степан Юрчишин пообіцяв розставити всі крапки над “і”.

Олександр ПАНФІЛОВ.

Ситуація

АВАНЕСОВ ПОДАВ У ВІДСТАВКУ

Що ж, як і в усьому світі, так і в нас спостерігається дивна “традиція” або “закономірність”. Коли команда не виконує завдання, то відбиваються завжді стає тренер або весь тренерський склад. Усі заслуги цих людей у недавньому мінулому тъмяніють перед “головною” невдачею сезону. Так сталося і в Хмельницькому. Всі раптом забули, що саме тренерський штаб на чолі з Юрієм Аркадійовичем Авanesovim вивів “Поділля” з другої до першої ліги. Саме завдяки цим людям хмельницька команда демонструвала красивий і результативний футбол. А ось на фініші чемпіонату не пощастило. “Поділля” втратило першолігівську прописку. І, звичайно, хто винен?

Правильно, Авanesov!

Нині команда переходить від одного власника до іншого. Футболісти розпущені на відпочинок. Дехто, мабуть, залишить команду. Ярослав Хома перебуває на оглядинах у львівських “Карпатах”, а найкращий бомбардир команди — Віктор Мацюк — подався до Харкова...

А Юрій Авanesov і Володимир Булгаков написали заяви про звільнення за власним бажанням.

Олексій СУДАС.

У Федерації футболу України

ТРІОХ АУТСАЙДЕРІВ ВИЩОЇ ЛІГИ НАСТУПНОГО СЕЗОНУ ЗАМІНИТЬ ПЕРЕМОЖЕЦЬ ПЕРШОГО ДІВІЗІОНУ

Напередодні кваліфікаційного матчу за право виступати у вищій лізі відбулося засідання виконавчого комітету ФФУ, яке привернуло увагу преси і телебачення. Зібралися майже все керівництво федерації, за винятком хіба що президента, тож виникала нагода закласти фундамент наступного футбольного року.

Заслухавши доповідь Віктора Банникова, присутні визнали задовільною роботу ФФУ за перше півріччя. Водночас статус ухваленого набуло рішення посилити контроль за виконанням “Цільової комплексної програми розвитку футболу в Україні на 1997-2002 роки в регіонах”, здійснення якої, насамперед, вимагає розширення мережі футбольних шкіл і дитячо-юнацьких змагань. Хотілося, щоб наступного разу необхідність питання про контролю змінилася конкретними здобутками у цій справі.

Про підсумки змагань серед неаматорських команд доповів віце-президент ФФУ Григорій Суркіс. Григорій Михайлович розпочав з приємних тенденцій національних першостей, пов’язаних з підвищением глядацького інтересу до криворізького “Кривбасу”, серйозністю претензій “Шахтаря” на чемпіонство. На жаль, негативного було значно більше. Це і вимушене командою СК “Миколаїв” завершення своєї вищолігових виступів, і неконкурентоспро-

можність інших аутсайдерів, що, хоч і зберегли прописку в елітному дівізіоні, на фоні країною вісімки виконували роль постачальників очок. Ці фактори й обумовили обережний підхід до визначення долі шістнадцятого місця у вищій лізі, довірившись спортивному принципові. Уже вкотре було зроблено наголос на темний плямі усього вітчизняного футболу — фінансовій нестабільності колективів усіх без винятку ліг. До речі, склад деяких з них кардинально змінився уже після наступного сезону.

Шляхом зниження в класі трьох аутсайдерів та виходу до когорти найсильніших переможця першого дівізіону відбудеться переход до чотирнадцятимандійної структури вищої ліги.

Таке рішення, що попередньо було схвалене членами ради ПФЛ, відбулилося і в постанові виконкому.

На затвердження відповідальним секретарем ПФЛ Валерієм Мирським був внесений календар першого кола чемпіонату, першостей та Кубка України 1999-2000 року. Насиченість ігор великою мірою вплинула на календарну модель, покликану перш за все сприяти успішним виступам національної та молодіжної збірних. Чергова першість почнеться 12 липня, щодо розиграшу Кубка, та його турнірний графік слід істотно доопрацювати.

Найближчим часом ФФУ поповниться ще одним членом — Федерацією футболу міста Севастополя. Слід лише затвердити новий регіональний відділ радою ФФУ. Сподівається, що севастопольці швидко знайдуть спільну мову з центральним керівництвом. Найтрайвішими були дискусії з приводу ухвалення дати 14 липня 1894 року початком літопису футболу в Україні. Саме тоді в рамках другого золоту спортивного товариства “Сокіл” на етнічних українських землях за участю місцевих мешканців відбувся футбольний матч між командами міст Львова та Krakova. Початок літопису вітчизняного футболу таки визнано аргументованим, перемогу над міттєвими амбіціями та брехнею здобула справедливість. Втім, клопотка праця над фактичним підтвердженням події стояла чи не закінчилась, попередньо — подання документів в УЄФА.

На завернення зустрічі генеральний секретар ФФУ Анатолій Попов ознайомив учасників засідання з планом роботи на друге півріччя 1999 року, а вона буде напруженою. Судить сам: незабаром старт чергових першостей, відповідальні виступи національної, молодіжної, юніорської та юнацької збірних у відбіркових турнірах європейських чемпіонатів, та й початок євротурнірів за участь вітчизняних представників не горами. Олег ЛЮЛЬКА.

ЗАПОВНЕНА ОСТАННЯ ВАКАНСІЯ

FATA MORGANA,

**АБО ВИЩЕ ГОЛОВИ
НЕ СТРИБНЕШ**

За логікою, "Черкаси" вже мали бути в вищій лізі, навіть не здобувавши путівки до неї. Мабуть, саме логіка й змусила президента клубу Олександра Гуриновича протистояти самому Григорію Суркісові в питанні про перехідний матч. Складалося враження, що "Черкаси" чомусь побоюються очної дуелі з "Прикарпаттям" — либо ж, не вельми розраховуючи на успіх.

Одне з головних питань, що хвилювало вболівальників "Черкас", — чи залишатися в команді Косирін і Венглинський? За терміном оренді вони могли вже бути в Києві, якби на це було бажання керівництва "Динамо". Та Суркіс вирішив не ставити палиці в колеса черкаської "машини", давши змогу їй, таким чином, на полі з ясувати всвім.

Черкасьці приемно вразили відданими вболівальниками. Зрозуміло, що цей матч мав виняткове значення і ставлення до нього було теж виняткове. Але як би там не було, бачити на динамівському стадіоні кілька секторів, розфарбованих у черкаські (вони ж — французькі) кольори, було приемно. Причайдні, з'являлася впевненість, що "Черкаси", опинившись в еліті, будуть серед лідерів за відвідуваністю.

Чим у другому приемно вразили черкасьці — розумно побудованою командною грою. Уже не раз доводилося чути суперечки щодо тренерських здібностей Володимира Мунтяна, але, побачивши на власні очі результат його праці, певно, багато фахівців дійшли висновку — тренувати Мунтян уміє. Його гравці знали, що робити на полі, куди бігти і — найголовніше — встигали це робити. За фізичною підготовкою черкасьці були на голову вищі за івано-франківців. Якби цей чинник вирішував усе, певно, підопічні Мунтяна після гри приймали б вітання.

Але у футболі є ще й людський фактор, який ніякою "фізигою" не перекриєш. У звітій зустрічі надто вже часто можна було побачити, що майже всі гравці "Черкас" індивідуально поступаються прикарпатцям. Якщо суперники залишилися сам на сам, перемога майже постійно була за івано-франківцями. Особливо розчарували двоє футbolістів, на яких покладалися найбільші надії — Олег Грицай та Олександр Венглинський. Перший, давно відомий як лідер команди, цього разу чомусь лише відбував номер на полі, уникнувши загострення. Щоправда, "допомагала" йому в цьому центральні вісь прикарпатської оборони: Кріль — Якушев. А ось Венглинському-старшому, здається, і не треба було заважати — настільки відвертим було його небажання працювати на команду. На його тлі Косирін вражав працездатністю, але й про нього закрадалася сумка... Річ у тому, що, за чутками, в новому чемпіонаті обідва киянина зодігнуть форму "Прикарпаття".

Це — щодо лідерів. Інші гравці команди Мунтяна залишилися поза увагою, оскільки ніякого враження не справили. Вище голови не стрибнеш: склад, гідний перших місць у другому дивізіоні, навіть порівняно з аутсайдерами еліти є блідім. Невідомо, що робив би з ним у вищій лізі Гуринович — хіба що за вісім днів замінів би 90 відсотків команди. Але в першій лізі з цими гравцями можна перемагати, тим більше, що конкурентів на горизонті немає.

Дмитро КОРОТКОВ.

Враження

ПРО ДОСВІД І ДОВІРУ ЯК ВИРІШАЛЬНІ ФАКТОРИ

Недільний матч не дав підстав засумніватися в правильності рішення Професіональної футбольної ліги про необхідність його проведення навіть найзатяжішим уболівальникам з Черкас. Як на мене, це — найважливіший висновок: у вітчизняному футболі спортивний принцип не тільки декларується, а й стверджується конкретними справами. Саме на таких засадах заповнювалася остання вакансія серед еліти.

Інше стосується менш приємного. Якщо один з найреальніших претендентів на підвищення в ранзі безперечно посту-

пається аутсайдерові чільного дивізіону, то яким же насправді є рівень ліги, покликаної готовувати для національного футболу не стільки гравців, скільки команди?

Либо ж, не залишиться непоміченим для фахівців і те, якому суперників програли черкаські футbolісти. Вельми рідко трапляється, щоб величезна перевага в функціональній готовності не забезпечила потрібного результату в матчах такого рангу. Натомість підопічним Володимира Мунтяна не вдалося переграти "напівжівих", за іронічним висловом одного з фахівців, івано-франківців

тальки тому, що виконавська майстерність першолігівців виявилася незрівняно нижче на тлі аутсайдера вищого дивізіону.

"Прикарпаття", безсумнівно, має завдячувати досвідові, набутому в елітному середовищі. Мова не тільки про досвід змагальний, організаційний — також. Уміння Анатолія Ревуцького налаштувати колектив і його симпатиків на цілковиту самовіддачу дістало яскраве підтвердження в найвідповідальніший момент — доленосний для клубу. Чом не приклад, гідний найповнішого наслідування?

І насамкінець — про головного героя кваліфікаційного матчу. Володимир Ларін зайвий раз переконав, що в спорті високих досягнень довіра наставника є одним із вирішальних факторів.

Узимку йому не знаходилося місця в новому ігровому ансамблі "Прикарпаття". Численні зарубіжні вояжі в пошуках працевлаштування й травми, зумовлені відсутністю можливості продуктивно тренуватися, надовго вивели молодого й величезного перспективного бомбардира зі строю. Тільки на прикінці сезону Ларін знову з'явився в основному складі. Ще

далекий од оптимальної форми, він наполегливо взяўся надолужувати згаяне і, за широї підтримки президента й тренерів, знову досяг піку готовності — як з'явувалося, в найпотрібніший для колективу момент.

Не варто зациклуватися саме на цьому поєдинкові ні переможцям, ні переможеним, ні його героям, ні невдахам. Він — тільки привід для всебічного аналізу. І — точка відліку. Футбольний матч натоміст безкінечний.

Валерій ВАЛЕРКО.

Фотопортаж

Олександра ЛЕПЕТУХИ.

КІЇВ

ФК "Черкаси" — "Прикарпаття" — 1:3 (0:1).

4 липня. Стадіон "Динамо". 6000 глядачів. 27 градусів.

Суддя: В. Шевченко — 8,3. А. Зверев (обидва — Київська область)

— 9, М. Даневич (Київ) — 9.

Делегат ФФУ: С. Решко (Київ).

Комісар ФФУ: К. Вихров (Київ).

Черкаси: Гуменюк, Білозір, Шубін, Чіпа, Олександр Грицай, Остроушко (Агарін, 58), Олександр Венглинський, Столовицький (Хурса, 66), Назимов (Панченко, 58), Косирін, Олег Грицай-к. Запасні: Білан, Кудря, Гулій, Гречаний. Тренер: Володимир Мунтян.

Івано-Франківськ: Поліщук, Зуенко, Якушев, Редушко, Кріль, Ковальчук, Скідан-к., Ковалюк, Ларін (Ібрахимов, 82), В. Мартинов (Будник, 87), Русак. Запасні: Ціктін, Ватаманюк, Саркісов, Коломієць, Забранський. Тренер: Ігор Яворський.

Голи: Ларін (43, 47), Скідан (73, з пенальті), Хурса (90).

Попередження: Остроушко (31), Мартинов (47), Русак (76).

ВІТРИНА СУПЕРНИЦТВА

ФК "Черкаси" — "Прикарпаття"

ФК "Черкаси"	Прикарпаття"
1	голи
0	перший тайм
14	удари
7	перший тайм
6	із них у площину воріт
3	перший тайм
9	кутovі
4	перший тайм
14	штрафні
10	перший тайм
4	позиційна поза грою
1	перший тайм
1	попередження
1	перший тайм

5-а хвилина: небезпечно зі штрафного з правого флангу б'є Мартинов — м'яч потрапив у черкаського оборонця й відлетів у поле.

9-а хвилина: Ковалюк пробив з лінії штрафного майданчика — Гуменюк у кідуку перевів м'яч над поперечиною на кутовий.

13-а хвилина: Столовицький із штрафного з правого флангу подає в штрафний майданчик, Косирін з близькістю відстані б'є головою — Поліщук відбиває м'яч на кутовий.

14-а хвилина: після подачі кутового Столовицьким Венглинський б'є по воратах — м'яч пролітає поруч із штангою.

16-а хвилина: Столовицький подає кутовий на дальню штангу — Венглинський впритул б'є по воратах — відмінно грас Поліщук і передовідмінно пробив м'яч на кутовий.

19-а хвилина: небезпечно зі штрафного з правого флангу б'є Мартинов — м'яч відскочив від стінки.

23-а хвилина: Олег Грицай по центру отримав м'яч, пройшов уперед і передресував м'яч праворуч Назимову. Півоборонець простирав уздовж воріт, але "замкнути" цей простирій нікому не вдалося.

32-а хвилина: націленний удар у дальній кут воріт метрів з 25 завдає Назимов — трохи вище перекладини.

34-а хвилина: стрімкий прохід правим флангом здійснив Ковалючук і передресував м'яч у штрафний майданчик — удар із зручної позиції в Русака не вийшов.

35-а хвилина: вихід Венглинського один на один із воротарем у штрафному майданчику був зупинений оборонцем, черкасцін упав, але суддівський свісток промовчав.

43-а хвилина: м'яч зі правого флангу отримав Ларін, узвісивши трохи праворуч і влучно пробив у правий нижній кут воріт — рахунок відкрито.

47-а хвилина: уже в дебюті прикарпатцям вдалася результативна атака — м'яч з правого флангу отримав Ларін, узвісивши на швидкості в штрафний майданчик і сильно ударом подвоїв рахунок.

52-а хвилина: після подачі кутового головою по воратах б'є Білозір — поруч із стійкою.

54-а хвилина: м'яч праворуч отримав Олег Грицай, змістився ліво-руч і пробив по воратах — м'яч влучив у штангу й відскочив до івано-франківського оборонця.

60-а хвилина: небезпечно з 10 метрів б'є Косирін — вище воріт.

62-а хвилина: після подачі кутового Ларін б'є головою по воратах — Гуменюк вибиває м'яч з правого нижнього кута воріт.

65-а хвилина: відмінно грас Поліщук, у високому стрибку відбиваючи м'яч — за спину було двоє черкасцін.

72-а хвилина: прорив Ларіна в штрафний майданчик зупинений недозволеним прийомом — пенальті.

90-а хвилина: вирок судді чітко виконав капітан команди Скідан.

Іван КАРАВАЙ.

ФАРТОВЕ ПРОРОКУВАННЯ, АБО НАУКА ПЕРЕМАГАТИ, КОЛИ ЦЕ НЕМОЖЛИВО

На початку другого кола в іншій бік дивилися з легкою посмішкою. У середині — з них сміялися. Наприкінці чемпіонату їм співчували. Але це сталося. Після матчу з "Черкасами" один з гравців підішов до мене і сказав: "Ми ж обіцяли, що залишимось у вищій лізі..."

Справді, впродовж усього підготовчого періоду до другого кола керівництво клубу й команда наголошували на неможливості вильоту з елітного дивізіону. I "Прикарпаття" робило все можливе, аби продовжити вищолігову прописку: було здобуто 14 очок — не так уж й багато, але якби й у першому колі здобуток був таким же, івано-франківцім не довелося б у неділю виходити на поле "Динамо".

На жаль, чемпіонат було завершено на 15-й ходинці, що примусило команду майже на два тижні продовжити сезон. Але саме ці два тижні було проведено так плідно, що ні в кого вже не могло виникнути сумнів щодо бажання "Прикарпаття" залишитися в еліті. На майбутній матч з Черкасами працювали всі — від керівництва області й міста до останнього гравця фарм-клубу з Бурштина. Завдяки енергійній діяльності президента клубу Анатолія Ревуцького було досягнуто неможливе: до перех

ВІДЛУННЯ СЕРЦЯ

"Металург" М

ПРО ЗДОБУТКИ, ЧАС І ГРОШІ

Маріупольські вболівальники просто закохані в улюблену команду. Ще б пак! Свій другий сезон у вищій лізі "Металург" провів на "відмінно", посівши в підсумковій турнірній таблиці престижне п'яте місце. До того ж воно було здобуте в матчі з основним конкурентом — "Металістом", в останньому турі, та ще й на його стадіоні! Цей чудовий дарунок симпатикам клубу виявився жаданим і для головного тренера Миколи Петровича Павлова, 45-річчя якого прийшло саме на фініш чемпіонату.

Якож ж головні підсумки восьмого чемпіонату для маріупольців? Перш за все треба відзначити високі моральні та вольові якості "Металурга". На тлі багаторазових інтенсивних тренувань і серйозних змагальних випробувань, коли гартувалася фізична міць команди, досвідчені гравці були прикладом професійного ставлення до справи, а молодь намагалася не відстati

ми використовувалася вимушено, бо кваліфікованих виконавців бракувало, а на лаві запасних очікувала свого часу молодь. Тому "Металург" повною мірою оволодів містецтвом гри на контратаках і колективним відбором м'яча, і саме такий варіант дій у військових матчах не раз приносив команді успіх. А ось з реалізацією стандартних ситуацій виникали проблеми — нечасто це приводило до взяття воріт суперників.

І все ж фірмовим стилем команди у минулому чемпіонаті стала активна гра флангових півоборонців, які в кожному матчі здійснювали великий обсяг роботи. П'ятиріка хабеків контролювала перебіг подій, організовувала атаки та голеві комбінації, а також устигала допомогти оборонцям закрити вільні зони. Майже нікому з суперників "Металург" не програв боротьбу за центр поля.

Керівництво клубу також робило все потрібне, щоб не відволікати гравців і тренерів од основного — підготовки до гри, тому не випадково, що команда вдало змагалася і вдома, і в гостях. Усвідомивши, що в Маріуполі справді бажають мати команду високого професійного рівня, а також побачивши реальні зрушеннia, Ми-

Віталій Пушкача.

від них. Таким "Металург" був і в грі — в кожному матчі він прагнув атакувати. Навіть тоді, коли гра, як кажуть, не йшла, команда створювала безліч голевих моментів, які, на жаль, реалізовувала гірше. Натомість оборонна лінія була, як ніколи, надійно, достатньо стабільно виявилася і середня лінія азовців.

Тактична схема з трьома оборонцями

кола Павлов уклав офіційний контракт з клубом на два роки з можливістю його продовження на такий же термін.

Симпатики команди вважають її сьогоднішній склад ігровим, тобто акцентують на вмінні команди саме переграти суперника, а не здобути турнірні очки будь-якою ціною. Видовищністю гри в Маріуполі цінують над усе, й навіть після поразок од "Шахтаря" та "Динамо" вболівальники залишали стадіон без пессимізму, дякуючи азовцям за бойовий настрій та безкомпромісність боротьби. Задовльняє маріупольців і робота керівництва команди з місцевими вихованцями, яких усе більше і більше з'являється в тренувальному таборі "Металурга".

Проблеми клубу? Не обйтися й без них. Найголовніше — стадіон, що має відповідати вимогам УЄФА.

Потім — сучасна тренувальна база, реабілітаційний центр, дитячий футбол. А ще всьому Маріуполю варто відповідно ставитися до команди, що поставила за мету подарувати рідному містові єврокубки. І хоча конкретних розмов про це ніхто не веде, всі розуміють, що то справа тільки часу і... грошей.

Сергій КАТРИЧ.

Igor Shukhevych.

Oleksandr Ivchenko.

"Зірка"

РЕКОНСТРУКЦІЯ ПІШЛА. Є НАДІЯ

Восьмий чемпіонат України став четвертим для кіровоградської "Зірки" у вищому дивізіоні. Навіть важко сказати, що цей чемпіонат дав любителям футболу міста. Розчарування? Розгубленість? Надія? Чи все разом?..

ко згадати, коли ще так натхненно грали кіровоградці...

Але все це забудеться. У підсумку залишиться одинадцята сходинка, на яку "Зірка" спустилася з сьомої впродовж останніх двох місяців чемпіонату. Таке ж місце команда посіла й минулого року. Але якщо в попередньому чемпіонаті завдання збереженню прописки в вищій лізі "Зірка" виконала лише в передостанньому турі, то нині вона впоралася з наміченим зазділам.

Звичайно, найпримінішим є те, що склад команди поступово омолажується. У другому колі дебютували Чорноіван, Михайленко, Русол, Мануйленко, які є вихованцями ДЮСШ "Зірка". У основному складі також з'явилися Ковба, Тупчиченко, Ніколайчук, Саутін. Дедалі частіше місце у воротах довірили Андрієві Глушченку, чудова гра якого проти київського "Динамо" в травні запам'ятала всім любителям футболу.

Щодо чемпіонату, який має ось-ось початися, то в ньому на підопічних Олександра Іщенка чекає випробування ще серйозніше. По-перше, стартова гра в Донецьку з "Шахтарем" — то, як кажуть, перевірка боєм. По-друге, "домашні" гра в Олександрії проти одеського "Чорноморія", який щойно повернувся до вищої ліги і який прагне знову бути серед лідерів вітчизняного футболу. Тож календар у команди вкрай складний. І, звичайно, без підсилення кадрового змагатися з такими суперниками буде вкрай важко.

Але поповнення в команді жодного. Мав з'явитися Шевцов з херсонської "Таврії", але... риба шукає де глибше, а людина — де краще. Кіровоградці звикли за останні роки запрошувати футbolістів і общини. А інші — запрошують і виконують общинки. Звичайно, клуб намагається зробити що може, але його зусиль недостатньо. З превеликими труднощами і невеликим запліненням команда виїхала на збір до Нової Каховки, де прорубе до 8 липня. Саме там планується провести дві контрольні зустрічі — 5 та 7 липня. Першим опонентом кіровоградців стане запорізький "Металург", а ось що другого — поки проблеми. Можна було з'їздити до Криму, але ж проблеми з автобусом...

Отак і доводиться перебиватися з хліба на воду. Хоч Олександр Іщенко оптимістично відгукнувся про початок реконструкції стадіону. Не може обмінити цю проблему й "УФ" — ми вже неодноразово нагадували про умовні дискваліфікації стадіону "Зірка" й про "неумовну", що з'явилася понад місяць тому. Ось після цього в Кіровграді й почалася реконструкція. Приємно, що за справу взялася державна людина — керівник області Валерій Кальченко, який на відміну від інших нічого не обіцяв, а відразу почав робити і, може залітти відверто, за кожен день впродовж місяця на стадіоні виконується більше, ніж за останні чотири роки, разом узяті. Та трибуна, фотографію якої читачі бачили на шапках газет, вже набуває пристойного вигляду. Планірка кожної суботи підбиває обсяг виконаних робіт. І якщо темпи не зменшаться, то на початку серпня кіровоградці побачать матчі за участь своєї команди на стадіоні, який буде приватно відвідувати.

Стадіон стадіоном, а грati там комусь все-таки потрібно. Про зміни вже було сказано — їх немає. Хіба що залишив команду Віталій Скиш, який перебрався до запорізького "Металурга", але, вірогідно, втрати ще будуть. Олександр Іщенко відзначає, що ситуація не має аналогів із двадцять років його тренерської кар'єри. Нині не доводиться й згадувати про завдання, що можуть ставитися перед командою на наступний сезон — отаким є рівень фінансування колективу.

Можна лише прогнозувати, що мета клубу, на жаль, не зміниться: мінімум — залишитися у вищій лізі, а це зробити буде значно важче, ніж раніше. Про максимум узагалі не йдеся. Либонь, він збігатиметься з мінімумом.

На останньому матчі, в якому "Кривбас" у Кіровграді став бронзовим призером, я побачив іскорку зацікавленості в очах Валерія Кальченка. Здалося, що він також бажав, аби замість Олега Тарана футbolісти вшанували Олександра Іщенка. Цікаво, чи станеться таке в Кіровграді хоча б колись? І чи можливе це взагалі?..

Андрій ПЕРЕВОЗНИК.

"Нива"

НА МІНОРНІЙ НОТИ

Восьмий чемпіонат України виявився складним для тернопільської "Ниви". Перед його початком відбулася зміна тренерів і, звісно, за короткий час новому наставникові Ігореві Юрченку було непросто створити боєздатний колектив, який міг би претендувати на високі місця. Власне, він і сам у телевізійних інтерв'ю неодноразово наголошував на тому, що на першому етапі прагнемо уникнути долі аутсаідера. А вже за тривалий зимовий період буде час належним чином розібратися в ситуації й доукомплектуватися, щоб у другому колі демонструвати футбол, вартий уваги.

Та в підсумку на проміжний фініш "Нива" прийшла чотирнадцятою. Правда, разом з нею також лише з шістнадцятьма очками подолали півдистанції ще три клуби ("Дніпро", "Таврія", "Ворсka", та "Зірка"), але вони прийміні більшості матчів демонстрували досить непогану гру. Своїх же шанувальників "Нива", передусім, засмутила не стільки кількістю набраних очок, скільки якість гри та втратою традиційного для команди бійцівського характеру. Власне, це й стало однією з причин того, що матчі за участі "Ниви" почало відвідувати все менше глядачів. Зауважимо, що всі попередні роки тернопільська команда за цим показником завжди була серед лідерів.

Звичайно, можна назвати чимало причин спаду. Це, зокрема, несприятливий календар первого кола й зміна покоління у колективі, а ще — втрати провідних гравців, передусім — Кирилка та Закотюка, яким не знайшло повноцінної заміни. Ситуація могла бути ще загрозливішою для "Ниви", якби й фарт одвернувся від неї в окремих поєдинках. Досить згадати, скажімо, перемоги над маріупольцями, кіровоградцями й запоріжцями, які були здобуті буквально на останніх хвилинах, а то й секундах гри.

Здавалося, в клубі зроблять належні висновки у зимовому антракті й уже зі старту другого кола гра набуде чіткіших обрисів. Та, незважаючи на те, що підготовчий період підопічні Ігоря Юрченка провели плідно й у контрольних матчах демонстрували достатньо результативний футбол, якською, комбінаційно й самовідданою грою в офіційних зустрічах вони, як правило, не відзначалися. Та й доукомплектувати команду не вдалося. У основному, вона здійснювалася за рахунок грузинських легіонерів, більшість з яких так і не випадала сподівань тренерів.

І друге коло тернополяні провели, здебільшого, на мінорній ноті. Не було в них одверто провалівних матчів з розгромними рахунками (за винятком домашньої зустрічі з лідером чемпіонату

— київським "Динамо"), ні особливо яскравих перемог. Хоча, звісно, траплялися ігри, що принесли задоволення шанувальникам футболу. Скажімо, принципи

Bratyi Kapanadze.

півні домашній матч із "Прикарпаттям", який значною мірою мав даті відповідь на те, чи збереже команда прописку у вищій лізі. Підопічні Ігоря Юрченка з усією серйозністю поставилися до поєдинку і здобули перемогу з переключним рахунком.

Але вже зі старту другого кола гра набуде чіткіших обрисів. Та, незважаючи на те, що підготовчий період підопічні Ігоря Юрченка провели плідно й у контрольних матчах демонстрували достатньо резльтативний футбол, якською, комбінаційно й самовідданою грою в офіційних зустрічах вони, як правило, не відзначалися. Та й доукомплектувати команду не вдалося. У основному, вона здійснювалася за рахунок грузинських легіонерів, більшість з яких так і не випадала сподівань тренерів.

І друге коло тернополяні провели, здебільшого, на мінорній ноті. Не було в них одверто провалівних матчів з розгромними рахунками (за винятком домашньої зустрічі з лідером чемпіонату

їно мінімальним рахунком на виїзді львівським "Карпатам" і маріупольському "Металургу", вдома програли динамівцям, а в завершальному турі запалили до активу ще одну перемогу над очевидним аутсаідером ліги — командою СК "Миколаїв". Ось уся епопея "Ниви" у восьмому чемпіонаті.

А що далі? Після розгромної поразки київського "Динамо" один з тренерів "Ниви" Сергій Турянський зауважив, що цей поєдинок здійснив раз засвідчик, що "Нива" наближається до пріоритетів і якщо й надалі в області байдуже спостерігатимуть за долею команди, то крах її неминучий. І він, звісно, має слухність, бо, погодиться, важко очікувати від команди змістової й результативної гри, якщо її футболісти вчасно не отримують заробітну плату, преміальні за виграні матчі (іх до речі, було не так уж і багато), якщо впродовж багатьох років доводиться розраховувати, передусім, на ветеранів, бо доукомплектуватися висококласними і перспективними виконавцями у клубі немає змоги.

А на запитання, якою бачиться перспектива "Ниви", Сергій Турянський відповів: "Не можу нічого конкретного сказати, бо дуже багато проблем, яким наразі немає вирішені. За кілька днів стартує новий чемпіонат, а ми не знаємо, чи маємо змогу провести якісну тренувальну збори, хто залишається в команді, кого з нових виконавців вдастися запросити до колективу. Ситуація критична. Тим паче, що наступний сезон буде як николи виснажливий..."

З часу тієї розмови проблем у "Ниви" не змінилось, а навпаки. Знову команда залишилася без головного тренера, оськільки Ігор Юрченко після завершального турою восьмого чемпіонату відбув з Тернополя. Які ж останні новини з табору тернопільської команди? 30 червня футbolісти "Ниви

ПІДСУМКИ ЧЕМПІОНАТУ

ЦИФРИ І ФАКТИ. ВІЩА ЛІГА

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О	На своєму полі			На виїзді			І	В	Н	П	М	О
							І	В	Н	П	М	О						
1. Динамо (Київ)	30	23	5	2	75-17	74	15	12	2	1	34-7	38	15	11	3	1	41-10	36
2. Шахтар (Донецьк)	30	20	5	5	70-25	65	15	10	4	1	43-13	34	15	10	1	4	27-12	31
3. Кривбас (Кривий Ріг)	30	16	11	3	43-18	59	15	10	5	0	22-5	35	15	6	6	3	21-13	24
4. Карпати (Львів)	30	15	10	5	54-34	55	15	12	2	1	33-13	38	15	3	8	4	21-21	17
5. Металург (Маріуполь)	30	14	6	10	35-27	48	15	8	4	3	21-10	28	15	6	2	7	14-17	20
6. Металіст (Харків)	30	14	5	11	31-32	47	15	9	3	3	19-14	30	15	5	2	8	12-18	17
7. ЦСКА (Київ)	30	11	10	7	37-35	43	15	7	4	4	19-16	25	15	4	6	5	18-19	18
8. Металіст (Запоріжжя)	30	12	6	12	46-43	42	15	8	4	3	27-16	28	15	4	2	9	19-27	14
9. Таврія (Симферополь)	30	10	7	13	33-39	37	15	8	3	4	24-16	27	15	2	4	9	9-23	10
10. Ворскла (Полтава)	30	10	5	15	36-43	35	15	8	3	4	23-13	27	15	2	2	11	13-30	8
11. Зірка (Кіровоград)	30	9	7	14	31-40	34	15	8	3	4	21-18	27	15	1	4	10	10-22	7
12. Дніпро (Дніпропетровськ)	30	9	5	16	28-46	32	15	7	3	5	20-14	24	15	2	2	11	8-32	7
13. Ніва (Тернопіль)	30	8	7	15	29-41	31	15	7	4	4	21-20	25	15	1	3	11	8-21	6
14. Металург (Донецьк)	30	7	7	16	27-51	28	15	6	5	4	16-19	23	15	1	2	12	11-32	5
15. Прикарпаття (Івано-Франківськ)	30	6	6	18	24-59	24	15	5	3	7	16-22	18	15	1	3	11	8-37	6
16. СК Миколаїв (Миколаїв)	30	2	6	22	18-67	12	15	2	2	11	10-32	8	15	0	4	11	8-35	4

ВЗАЄМОВІДНОСИНИ СУПЕРНИКІВ

Команда	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1. ДИНАМО		2:1	0:0	0:0	2:1	6:1	2:0	6:2	3:3	4:0	5:0	2:3	1:0	3:0	7:0	2:1
2. ШАХТАР	0:0		1:0	1:2	2:0	1:0	4:0	3:1	0:0	2:0	1:0	1:0	5:1	4:1	1:0	4:0
3. КРІВБАС	0:0	1:0		1:1	1:0	1:0	1:0	2:1	2:0	2:1	1:2	2:1	1:1	4:0	3:1	3:0
4. КАРПАТИ	0:1	1:1	0:0		3:1	0:0	2:1	1:1	1:1	3:1	3:2	2:1	2:1	2:0	2:2	0:0
5. МЕТАЛУРГ М	1:2	0:1	0:0	1:3		2:0	1:1	4:2	2:0	1:0	0:0	0:1	0:1	1:1	3:0	2:1
6. МЕТАЛІСТ	0:2	0:1	1:3	4:2		1:0	1:1	0:3	2:0	1:0	1:0	0:1	0:1	1:1	3:0	2:0
7. ЦСКА	0:2	0:1	0:0	3:3	1:1	2:1		0:1	1:1	2:1	0:0	1:0	0:0	2:2	4:2	3:2
8. МЕТАЛУРГ Зп	2:6	2:3	0:4	1:1	2:4	3:2	1:0		3:0	0:1	1:1	1:0	2:1	2:1	2:0	4:1
9. ТАВРІЯ	3:3	2:1	0:2	1:2	0:2	0:1	1:1	2:3		2:2	1:0	0:1	0:0	0:2	2:0	2:0
10. ВОРСКЛА	0:0	0:2	1:1	1:1	0:2	0:1	0:3	0:3	2:0		1:3	3:0	1:0	3:2	3:0	2:1
11. ЗІРКА	0:5	0:2	0:1	1:2	0:0	2:0	1:2	1:0	1:0	0:2	0:1	1:0	1:0	1:0	0:1	0:1
12. ДНІПРО	3:2	0:6	2:1	0:2	1:0	0:2	0:1	1:4	1:0	0:1	1:1	4:0	0:0	0:3	0:3	0:2
13. НІВА	0:1	1:2	1:2	0:0	1:0	1:2	0:0	1:0	0:0	1:2	3:2	0:4	1:2	1:1	1:0	1:0
14. МЕТАЛУРГ Д	0:3	0:3	0:2	4:3	1:1	0:1	2:2	0:0	2:0	0:0	1:3	3:0	2:1	1:0	1:0	1:0
15. ПРИКАРПАТТЯ	0:7	1:6	2:2	0:2	0:2	0:0	1:0	2:4	1:1	0:2	1:0	3:0	1:1	0:1	2:1	1:1
16. СК МИКОЛАЇВ	1:2	0:7	0:0	0:3	1:2	0:0	2:3	1:4	0:2	1:0	1:1	2:0	0:1	0:1	1:1	2:1

Примітка. Перший рядок — матч першого кола, відмінені — матчі на своєму полі.

ТУР ЗА ТУРОМ

Номер туру	Перемоги гостів	Нічні	Перемоги	М'ячі гостів	М'ячі	Забиті м'ячі	у середньому		у середньому		у середньому		у середньому		Попередження		Пенальті		
							Всінкі	перемоги	Волові	перемоги	Глядачі	Вилучення	Пенальті	Вони били	(забили)	Ім били	(забили)	Всього призначено	за участю команди
1	6	1	1	9	2	11	1,38	0	0	37000	4625	1	23	2(1)					
2	4	3	1	17	11	28	3,50	2	0	44700	5588	2	18	-					
3	4	1	3	10	6	16	2,00	1	0	42300	5288	-	16	1(1)					
4	3	5	0	10	7	17	2,12	0	1	29700	3713	-	33	3(2)					
5	4	2	2	9	7	16</td													

УАНТРАКТИ

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ-99/2000

1-й ТУР

12 липня, понеділок

- Кривбас (Кривий Ріг) — Динамо (Київ)
- Ворскла (Полтава) — Дніпро (Дніпропетровськ)
- Металург (Запоріжжя) — Таврія (Симферополь)
- Шахтар (Донецьк) — Зірка (Кіровоград)
- Прикарпаття (Івано-Франківськ) — Металург (Донецьк)
- Металург (Маріуполь) — Чорноморець (Одеса)
- Нива (Тернопіль) — Карпати (Львів)
- ЦСКА (Київ) — Металіст (Харків)

2-й ТУР

16 липня, п'ятниця

- Динамо — Металіст
- Карпати — ЦСКА
- Чорноморець — Нива
- Металург Д — Металург М
- Зірка — Прикарпаття
- Таврія — Шахтар
- Дніпро — Металург Зп
- Кривбас — Ворскла

3-й ТУР

20 липня, вівторок

- Ворскла — Динамо
- Металург Зп — Кривбас
- Шахтар — Дніпро
- Прикарпаття — Таврія
- Металург М — Зірка
- Нива — Металург Д
- ЦСКА — Чорноморець
- Металіст — Карпати

4-й ТУР

24 липня, субота

- Динамо — Карпати
- Чорноморець — Металіст
- Металург Д — ЦСКА
- Зірка — Нива
- Таврія — Металург М
- Дніпро — Прикарпаття
- Кривбас — Шахтар
- Ворскла — Металург Зп

"Шахтар"

ЧЕСЬКІ КАНІКУЛИ ДОНЕЧЧАН

Двотижневий збір перед стартом нового чемпіоната "Шахтар" проводить в Чехії, за 60 кілометрів від Праги. До речі, захід відбувається на базі збірної цієї країни, куди донеччан запросили завдяки за язкам тхњого головного тренера Анатолія Бишовця.

...

Як повідомив керівник прес-служби "Шахтаря" В'ячеслав Шарафудінов, на збір вирушило 29 футболістів. Відсутні лише Леонов, котрий підшукує собі новий клуб, і хворий Воробей. Зате в складі "Шахтаря" є новачки — Чижевський, Крінак, Беньо, Семочко, Вірт, а також два літовці — Фоменко і Гражюнас.

...

Команда вже зіграла три контрольні зустрічі.

...

— Матч із молдовським чемпіоном "Зімбр", — розповідає керівник прес-центру ФК "Шахтар" В'ячеслав Шарафудінов, — донецькі футболісти провели таким складом: Вірт, Глевецкас, Старостяк, Ковалев, Беньо (Чижевський, 60), Котов (Тимощук, 46), Семочко, Ю.Селезньов, Шелаєв (Ковалев, 50). На жаль, гірники поступилися — 0:2, пропустивши м'ячі на 70-й і 76-й хвилинах.

...

"Дніпро"

...

Підготовку до нового сезону "Дніпро" почав 29 червня. Дворазові заняття проводяться на заміській базі в Придніпровську. Минулого четверга команда зіграла перший контрольний матч. Відбувається він на стадіоні "Метеор" і був приурочений до десятиріччя кубкового тріумфу дніпропетровців. Ось якими ансамблами пристояли один одному ветерани та нинішні неаматори: "Дніпро-89" — Городов, Мальцев, Гречев, Пучков, Чередник, Багмут, Шох, Литовченко, Трубников, Яровенко, Паличук, "Дніпро-99" — Медін, Мікула, Хоменко, О.Бабін, Шершун, Стратулат, Косилов, Валєв, А.Матвеєв, Безольний, Савенчук.

Рахунок відкрили ветерани: символічно, що ефектного удару завдав Антон Шох — автор "кришталевого" голу десятирічної давності. Та буквально за хвилину рівновагу було відновлено. Це Стравут обідним ударом завершив спаломний прохід у штрафний майданчик. Після перерви на полі з'явилися нові виконавці — ветерани Елізаров, Миргородський, Олењин і Кобзарев. Але, звісно, більший інтерес викликали новачки нинішнього "Дніпра" — колишні запорізькі торпедівці Галігузов, Гузун, Беліков, Зубченко, Приходько і Слабішев. Анатолій Матвеєв раніше виступав у запорізькому "Металурзі", а Целих — у "Зорі". Саме Матвеєв двічі

М'ячі забили Нагорняк і Орбу, обидва голи-красені.

На 27-й хвилині Матвеєв довгою діагональною передачею переадресував м'яч Штолцерсу. Андрій у падінні через себе зробив націлену передачу Нагорнякові, котрий ударом головою відкрив рахунок. На початку другого тайму Орбу з-за меж штрафного майданчика несподівано, а головне — точно, пробив у кут воріт. Голкіпер був безсилі...

На жаль, втримати переможний рахунок гірникам не вдалося. Суперники відігралися, забивши м'ячі після розигрушу штрафних ударів на 74-й та 83-й хвилинах. У результаті бойова нічія — 2:2.

"Шахтар" грав таким складом: Вірт, Старостяк, Чижевський, Ковалев, Беньо (Семочко, 55), Попов (Ковалев, 62), Орбу (Котов, 77), Нагорняк (Тимощук, 46), Селезньов (Шелаєв, 46), Штолцерс (Фоменко, 60), Матвеєв.

Гірники в Чехії проведуть ще два поєдинки і за три дні до старта чемпіонату України повернуться додому.

Олександр УЗУН.

ВИПРОБУВАННЯ ВЕТЕРАНАМИ

Рахунок відкрили ветерани: символічно, що ефектного удару завдав Антон Шох — автор "кришталевого" голу десятирічної давності. Та буквально за хвилину рівновагу було відновлено. Це Стравут обідним ударом завершив спаломний прохід у штрафний майданчик. Після перерви на полі з'явилися нові виконавці — ветерани Елізаров, Миргородський, Олењин і Кобзарев. Але, звісно, більший інтерес викликали новачки нинішнього "Дніпра" — колишні запорізькі торпедівці Галігузов, Гузун, Беліков, Зубченко, Приходько і Слабішев. Анатолій Матвеєв раніше виступав у запорізькому "Металурзі", а Целих — у "Зорі". Саме Матвеєв двічі

на 48-й і 53-й хвилинах — змушував капітулювати Городову. А за двадцять хвилин до фінального свистка Литовченко майстерно виконав штрафний удар — 2:3.

Позавчора "Дніпро" мав зіграти контрольний поєдинок у Кривому Розі з бронзовим призером минулого чемпіонату, а завтра планує провести зустріч у Харкові з "Металістом".

Найближчим часом у "Дніпра" можуть з'явитися новачки зі столичного "Динамо" — Олександр Венглинський, Оніщенко, Черняк і Косірин. Із Херсона запрошений Сергій Шевцов. Список відрахованих футболістів поповнив Сухарев.

Олександр ПЕТРОВ.

"Карпати" З УГОРЦЯМИ НЕ ЗУСТРИЛИСЬ

Наша газета вже повідомляла, що львівські "Карпати" перебувають нині на тренувальному зборі в Угорщині. Так ось, запланований на неділю, 4 липня, матч з представником угорської вищої ліги "Ньредгэза" (13 місце) не відбувся. Очікується, що спаринг-パートнером "Карпат" у понеділок мав стати один з арагських клубів.

А в Угорщині з командою працюють Андрій Каримов і Лев Броварський. А є головним тренером "Карпат" Степанові Юрчишину в цей час доводиться

зустрічатися з керівництвом області та розв'язувати різноманітні проблеми, пов'язані з подальшою долею колективу. До речі, після однієї з таких нарад стало відомо, що президентом клубу, можливо, знову буде Остап Семків, який в 1996/98 роках уже очолював львівський клуб. Нагадаємо також, що Остап Іванович нині очолює житлово-комунальне господарство області.

Юрій НАЗАРКЕВІЧ.

бу в команді й позавчора приїздались до партнерів на тренувальних зборах.

Серед можливих новобранців фігурує прізвище й оборонця Івана Павлюха ("Дніпро"), вихованця львівського футбольу, який свого часу вже виступав за "Карпати".

А в Угорщині з командою працюють

Андрій Каримов і Лев Броварський. А є головним тренером "Карпат" Степанові Юрчишину в цей час доводиться

зупинити від відбуття зборів в Угорщині.

Юрій НАЗАРКЕВІЧ.

5-й ТУР

1 серпня, неділя

- Металург Зп — Динамо
- Шахтар — Ворскла
- Прикарпаття — Кривбас
- Металург М — Дніпро
- Ніва — Таврія
- ЦСКА — Зірка
- Металіст — Металург Д
- Карпати — Чорноморець

61. Кривбас — ЦСКА

- Ворскла — Ніва
- Металург Зп — Металург М
- Шахтар — Прикарпаття

9-й ТУР

29 серпня, неділя

- Прикарпаття — Динамо
- Металург М — Шахтар
- Ніва — Металург Зп

КАЛЕНДАР ІГОР

6-й ТУР

7 серпня, субота

- Динамо — Чорноморець
- Металург Д — Карпати
- Зірка — Металіст
- Таврія — ЦСКА
- Дніпро — Ніва
- Кривбас — Металург М
- Ворскла — Прикарпаття
- Шахтар — Зірка

7-й ТУР

15 серпня, неділя

- Шахтар — Динамо
- Прикарпаття — Металург Зп
- Металург М — Ворскла
- Ніва — Кривбас
- ЦСКА — Дніпро
- Металіст — Таврія
- Карпати — Зірка
- Чорноморець — Металург Д

8-й ТУР

21 серпня, субота

- Динамо — Металург Д
- Зірка — Чорноморець
- Таврія — Карпати
- Дніпро — Металіст

61. Кривбас — ЦСКА

- Ворскла — Ніва
- Металург Зп — Металург М
- Шахтар — Прикарпаття

9-й ТУР

29 серпня, неділя

- Прикарпаття — Динамо
- Металург М — Шахтар
- Ніва — Металург Зп

10-й ТУР

25 вересня, субота

- Динамо — Зірка
- Таврія — Металург Д
- Дніпро — Чорноморець
- Кривбас — Карпати
- Ворскла — Металіст
- Металург Зп — ЦСКА
- Шахтар — Ніва
- Прикарпаття — Металург М

11-й ТУР

3 жовтня, неділя

- Металург М — Динамо
- Ніва — Прикарпаття
- ЦСКА — Шахтар
- Металіст — Металург Зп
- Карпати — Ворскла
- Чорноморець — Кривбас
- Металург Д — Дніпро
- Зірка — Таврія

12-й ТУР

16 жовтня, субота

- Динамо — Таврія

90. Дніпро — Зірка

- Кривбас — Металург Д
- Ворскла — Чорноморець
- Металург Зп — Карпати
- Шахтар — Металіст
- Прикарпаття — ЦСКА
- Металург М — Ніва

13-й ТУР

24 жовтня, неділя

- Ніва — Динамо
- ЦСКА — Металург М
- Металіст — Прикарпаття
- Карпати — Шахтар
- Чорноморець — Металург Зп
- Металург Д — Ворскла
- Зірка — Кривбас
- Таврія — Дніпро

14-й ТУР

31 жовтня, неділя

- Динамо — Дніпро
- Кривбас — Таврія
- Ворскла — Зірка
- Металург Зп — Металург Д
- Шахтар — Чорноморець
- Прикарпаття — Карпати
- Металург М — Металіст
- Ніва — ЦСКА

15-й ТУР

7 листопада, неділя

- ЦСКА — Динамо
- Металіст — Ніва</

**РАЗОМ З ОЛЕГОМ
КУЗНЕЦОВИМ.
ЗА ШОСТИЙ ЖЕК, ПОТІМ
— У "ДЕСНІ"**

— Сергію, я відомо, нині почалося відродження колись велими популярних змагань на приз клубу "Шкіряний м'яч". І це надзвичайно важливо, оскільки футбольні спеціалісти з гіркотою констатують, що останнім часом дворовий футбол практично зник. На жаль, дуже рідко побачиш хлоп'ячі баталії з м'ячем. А ти, насільки знаю, саме з дворового футболу й починаєш?

— Є в Чернігові такий мікрорайон — "Шерпінка", де я разом з матір'ю жив до тринацяті років. Там, у дворовій команді, як то кажуть, освоювали футбольні ази. А 1974-го переїхали в район Рокосовського. Тоді й познайомився з Олегом Кузнецовим, котрому в майбутньому судилося грати за київське "Динамо" та збірну СРСР, і з тепер уже покійним Валіком Буглаком. Ми подружилися, разом грали у футбол за шостий ЖЕК. Потім — обласна ДЮСШ. Тренерами в нас були Леонід Михайлович Ринський та Мирон Данилович Мандрик. Я входив до складу збірної області (гравці 1961-1962 р. н.). Команда в нас була хороша. Брата Причиненка, Віта Рудій, Славко Петренко — усі вони потім доросли до рівня команд майстрів. Ми успішно виступали в юнацькій першості України. А на підході вже були Кузнецов, Валік Буглак.

— Футбольні статистики зафіксували, що свій перший матч у складі команди майстрів ти провів 26 квітня 1979 року. Це була календарна зустріч "Десні" з "Буковиною". І уж в тому сезоні, досігнувши 18-річного віку лише на фініші чемпіонату — наприкінці жовтня, ти встиг зіграти у лізі майстрів 19 матчів. Було чому позаздрити твоїм ровесникам.

— Мені тоді поталанило. Адже новий регламент чемпіонату СРСР відкрив "зелену вулицю" в другу лігу "зеленим" юнакам. Тоді було вирішено, що в цьому дівізіоні в кожній грі у складі команди господарів впроваджували усіх 90 хвилин ігрового часу обов'язково повинен перебувати футболіст не старший 18 років. Завдяки цьому положенню і почали регулярно з'являтися в основному складі "Десні", підмінюючи один одного, я та Слава Петренко. До речі, тоді я лише закінчував середню школу, бо в перший клас пішов майже у восьмирічному віці. Ще привільніше стало в наступному сезоні, коли молодий гравець повинен був виступати у всіх календарних матчах не тільки вдома, а й на виїзді. А ліквідували цю пільгу — я вже й без цього цілком вписувався в "основу". І в 1982-му завоював у складі "Десні" срібну медаль чемпіонату України. Мені ж тоді виповнилося лише 21 рік.

— Між іншим, той великий успіх чернігівської команди дехто донині вважає простим везінням, часливим збігом сприятливих обставин...

— Не сказав би... Навпаки, до цієї мети ми наполегливо йшли не один сезон. Згадайте чемпіонат вісімдесятого року. Адже тоді "Десна" половина першого кола взагалі очолювала турнірну таблицю української зони другої всесоюзної ліги. І ми б з по-боролися за призове місце, якби в розпал сезону команду не "пограбували". А без такого гарного гравця середньої лінії, як Кудя, що перейшов у Нікополь, і надійних центральних оборонців Теннака і Павлова, котрі опинилися в Луганську, стало, зрозуміло, важче.

**ПОМОЖ ИМЕНІТИХ —
У КІЇВСЬКОМУ СКА**

— У середині вісімдесятих ти теж на деякий час залишив "Десну"...

— Коли закінчив інститут, одержав повістку на армійську службу. Пройшов курс молодого бійця. А потім мене забрали у київський СКА. "Компанія" тоді у цьому клубі підібралась іменита. Віта Сусло, Борис Деркач, Валерій Глушаков, Віта Каллун, Трапонець, Псоміаді, Віта Яловський, Володя Синельников. Усі — з вищою або першою лігами. А з другої — один я. Але в "основі" закріпився. Грав лівого оборонця. Коли ж термін служби закінчився, одержав запрошення від Шкільникова, котрій тоді працював у вінницькій "Ніви". Та через лічені місяці Юхим Григорович пішов у Чернігів. Я ж відіграв до кінця сезону і не відчуваю, що мене щось затримує у Вінниці. Зарплата — та ж, що і в "Десні", перспективи "Ніви" — невизначені. А тому, коли нараяв тодішній тренер "Десні" Андрій Андрійович Процько поверталися додому, я одразу погодився.

— І тепер тобі вже відвідалася роль одного з лідерів команди, ти капітан!

— Так було доти, поки я не сягнув тридцятирічного рубежу. У "Десні" омолажували склад — і мене вирішили "списати". Хоч двома сезонами раніше, очоливши команду, Юрій Груз-

ЕКСКЛЮЗИВ

Сергій САПРОНОВ:

"МЕНЕ ХОТИЛИ "СПИСАТИ" ЩЕ В ДЕВ'ЯНОСТО ДРУГОМУ..."

Гравців з таким досвідом, як у нинішнього 37-річного капітана чернігівської "Десні" Сергія Сапронова, в сьогоднішньому українському футболі залишилося мало. Він виступав ще в чемпіонаті колишнього Радянського Союзу. Пройшов усі ліги — і другу, і першу, і вищу — у нашому незалежному національному чемпіонаті. Нині проводить уже 21-й сезон. Йому, ясна річ, є що сказати про гру, про товаришів і про себе.

ТОЙ ЗЛОЩАСНИЙ МАТЧ У ХМЕЛЬНИЦЬКУМ

— А гра дев'яносто першого року з хмельницьким "Динамо"? Доводилося чути, начебто вона теж обумовила твоє прощення з "Десною" наступного літа.

— Це коли ми програли з рахунком 4:5? Так, був такий драматичний матч. Ми вели — 2:0, але вже у першому таймі суперник відновив рівнівагу. Потім "Десна" знову була попереду. І до фінального свистка залишалося хвилин п'ятнадцять. Однак ми не тільки не перемогли, але навіть за нічю не "зачепилися".

Після матчу наш Михайлович (начальник команди Л. М. Ринський. — В. М.) так розхвилювався, що з ним трапився серцевий напад. А я опинився серед тих гравців, кого звинуватили у "здачі" гри. Хіба ж не образливо? Адже насправді — кажу це з чистою совістю — нічого подібного не було. Футбол є футбол. І в ньому трапляється усіяке. До речі, коли на табло було 4:2, ми почали безсистемно відбиватися, відверто грати на утримання рахунку. І, начебто передчуваючи негарне, я сказав: "Хlopці, якщо ми зараз пропустимо, то цей матч не виграємо". Так вони, на превеликий жаль, і сталося. В одному з моментів мені вдалося виручити команду. А потім... Поле було слизьке, і невдало зіграв Валік Шуман. Та ще я "махнув". Це викликало підозру. Але — ще раз повторюю — звинувачення були безлідставними.

Все ж керівництво команди почало ставитися до мене з недовірою. Спочатку відчущу це під час підготовки до сезону-92, коли, як відомо, відбувся перший незалежний чемпіонат України. Мені перестали ставити в "основу". І ось — перший матч сезону в Севастополі. Я, капітан команди, не те, що не потрапляю у стартовий склад, але й на заміну не виходжу. Щоправда, уже в наступній зустрічі в Алчевську (а в Севастополі, до речі, "Десна" поступилася з рахунком 0:3) місце в "основі" мені знайшлося. Поставили грати хава. У командній ді вписався. А провівши потім ще кілька матчів, опинився на лікарняному ліжку. Почали турбувати турнірну таблицю, цього виявилось недостатньо.

Одужавши, почав відновлювати свою спортивну форму. Між іншим, уже тоді я міг зіграти свій 400-й матч за "Десну". Однак старший тренер мене начебто не помічав. І після одного з тренувань я підішов до Процька і прямо запитав: "Хотів бізнати, що хоче від мене Грузнов?" У відповіді почув: "Ти, Сергію, не кип'ячись. Це, як то кажуть, не горить, але роботу собі шукає". А тут варіант підвернувся: не вдовзі відомий спеціаліст Носов запросив мене у рівненський "Верес".

Взагалі Носов хотів бачити в своїй команді і Валіка Буглака. На полі в нас з ним хороша зв'язка виходила. Але вдвох у Рівні ми не поїхали. Валік відмовився — був важкий на підйом. Як, до речі, і я. До 30 років побув поза домівкою пару сезонів і бажанням знову зриватися з місця не горів. Однак життя змусило. Та й самолюбство було зачеплене. Хотілося довести, що грати я можу.

У "ВЕРЕСІ", "НІВІ" ТА "БУКОВИНІ"

— У другому національному чемпіонаті ти дебютував в елітному дівізіоні вітчизняного футболу.

— Так, "Верес" якраз вийшов у вищу лігу. Однак Носов, котрій активно мене підтримував, незабаром залишив команду. І за Рівне я зіграв лише шість матчів. Стільки ж завершальних зустрічей першого кола провів уж в "Ніві" (Вінниця), де тоді працював Шкільников. Тверде місце в "основі" вінницької команди мав і на другій половині турнірної дистанції, і впротиві двох наступних чемпіонатів, коли "Ніва" виступала у вищій лізі. Так було доти, поки ще один наставник НіБобарік, ні Грозний цього не робили. А ось Коваля, котрій потім очолив "Ніву", аж надто стурбував мій вік. Тож, аби не відчувати себе баластом, я повернувся в Чернігів і десь

блізько місяця відпочивав. Поки Олександр Іщенко не покликав мене в Кіровоград. І важко сказати, як б склалася мої справи у "Зірці-Нібас", якби не нагадали про себе керівники вінницької команди. Дізнатавши, що я "виплив" у Кіровограді, вони назвали кругленку суму компенсації. Іщенко все ж пропонував мені залишитися в команді. Він обіцяв підтримувати матеріально. А там, мовляв, і контракт вдасться підписати.

Непевне становище не віштовувало мене. І я вчетверте опинився в команді Шкільникова. Тепер це були Чернівці. Під його керівництвом тамтешня "Буковина" у найкоротші строки начебто відродилася в класі лише одна першолігівська команда. А по-друге, дуже вже потужну фінансову базу підвели під це в Полтаві. У цьому плані "Буковина" виглядала на фоні "Ворскли" майже бідною родичною. Щоправда, уже на фініші чемпіонату у Чернівцях ми все ж переграли свого головного конкурента. Однак, щоб очолити підсумкову турнірну таблицю, цього виявилось недостатньо.

з турнірних завдань. А це зовсім інше життя у футболі, ніж перебування у "золотій середині" чи стурбованість тим, як би "вилетіти". Знаючи організаторські і тренерські здібності Юхима Григоровича, його методи роботи, його надійність у виконанні даних обіцянок, футболісти, як правило, охоче відгукувалися на пропозицію грати в його команді.

На своєму футбольному віці я бачив немало різних тренерів і вже давно зробив висновок: у Шкільникова виробився спів погляд на футбол. Розвивається гра, відбуваються якісні зміни в його підходах. А футbol зараз рухається у більшій швидкості, атлетизму, швидкої роботи з м'ячем, швидкого мислення на полі.

ПІДВЕЛИ ПРЕЗИДЕНТИ...

— За підсумками сезону 1997-1998 років, "Десна" впоралася з поставленим завданням — закріпитися в першій лізі. Втім, ще весною минулого року команду почали ліхоманити...

— Не поталанило нам з президентами футбольного клубу. Спочатку один з них, побувши на цій посаді лише кілька місяців, посадив наш ФК у глибоченну фінансової "яму". А потім по-своєму "відзначився" його наступник, котрій не склувався на обіцянки, але нічого практично не робив, щоб ре-

той час переважна більшість твоїх ровесників повісила бутси на цвяхи, а ти продовжував радувати уболівальників іскрометною грою. У чому, скажі, секрет?

— Я був більш нещирій, якби стверджував, що зовсім не відчуваю тягар років. У моєму віці, щоб встигти за молодими, треба тренуватися ще більше, ще азартніше, ніж раніше.

А режим?

— Нікого не агітували наслідувати мій приклад, але обдурювати не стану. Все ж таки палю. Випити? У гарній компанії і під хорошу закуску — так. Але, звичайно, ні в якому разі напередодні гри. Я знаю моменти, коли можу розслабитися.

— На початку розмови ти згадував друзів свого футбольного дітинаства. А долі їх склалися по-різному. Олег Кузнецов доріс до гравця міжнародного класу. Разом з тим Валентин Буглак — теж талановитий футболіст — до кінця так і не розкрився. Більше того, він рано пішов із життя. Що хотів би до цього додати?

— Олег починав з найпростішого — відбіль м'яча і передача білянкою. Останнє прийшло до нього з досвідом. І значною мірою тому, що йому поталанило отрапити в команду Лобановського. Уміння ж трудиться і залишилося у нього були. Втім, і це, і весь його яскравий футбольний шлях відом.

Що ж стосується Буглака... Я вже зазначав, що з Валіком у мене була хороша зв'язка на полі. Футболіст це був від Бога. Його фінт (показав вправо, а сам пішов ліворуч) оборонці знали. Але, як правило, "ловилися". Як багатообіцяючі він починав! Був капітаном юнацької збірної України. Потім — капітаном київського СКА. Чому ж повністю не розкрився? Здоров'я у нього було, м'яко кажучи, не богатирське. До речі, серед турбувало Валіка ще замолоду, лікарі були далеко не однотайними навіть у тому, чи допускати його до тренувань та змагань. А ще... Втім, мені, як другу, не хочеться говорити про нього лише з холодним розумом. Просто іноді задумуєшся: а якби він відгукнувся на одну із заманливих пропозицій, які йому свого часу робили, і потрапив під чесні по-справжньому тверде начало... Може, все обернулося б по-іншому? А в Чернігові він явно не розкрився.

ПРО ХОХМИ, ТРАВМИ ТА ФУТБОЛЬНУ ФОРТУНУ

— У футболі трапляється всього. Згадай щось надзвичайне або просто смішне.

— Уболівальники зі стажем пам'ятають, що в "Десні" працював лікар Віктор Францевич Казноха. У нього рапорт почав падати зір. І ось під час однієї зустрічі ігрове зіткнення закінчилось тим, що мене чи то відводять, чи то відносять за бровку. Треба прийти до тями. Необхідна і медична допомога. Та раптом бачу: Казноха зі своїм членомчиком "чеше"... повз мене. Довелося кричати нахабног: "Там,

Обігравши збірну Бразилії, американки зробили гарний подарунок співвітчизникам до Дня Незалежності.

США ЧЕМПІОНАТ СВІТУ (ЖІНКИ)

26 червня — субота

ГРУПА С

Росія — Канада — 4:1 (0:0).
Голи: Григор'єва (54), Фоміна (66, 86), Карасьова (90) — Гупер (76).

Норвегія — Японія — 4:0 (3:0).

Голи: Різз (2, з пенальті), автогол (26), Ааронес (36), Меллгрен (61).

І В Н П М О

Норвегія 3 3 0 0 13-2 9

Росія 3 2 0 1 10-3 6

Канада 3 0 1 2 3-12 1

Японія 3 0 1 2 1-10 1

ГРУПА D

Китай — Австралія — 3:1 (1:0).
Голи: Сан Вен (39, 51), Ліу Інг (73).

Швейцарія — Гана — 2:0 (0:0).

Голи: Свенсон (58, 86).

І В Н П М О

Китай 3 3 0 0 12-2 9

Швейцарія 3 2 0 1 6-1 6

ГРУПА E

Австралія	3	0	1	2	3-7	1
Гана	3	0	1	2	1-11	1

27 червня — неділя

ГРУПА A

Нігерія — Данія — 2:0 (1:0).
Голи: Акіде (25), Окосіме (81).

США — КНДР — 3:0 (0:0).

Голи: Макміллан (56), Вентуріні (68, 78).

І В Н П М О

США 3 3 0 0 13-1 9

Нігерія 3 1 1 1 5-8 4

КНДР 3 1 0 2 4-6 3

Данія 3 0 0 3 1-8 0

ГРУПА B

Бразилія — Німеччина — 3:3 (2:1).
Голи: Катя (15), Сіци (20), Мейком (90) — Принц (8), Вігманн (46, з пенальті), Джонс (58).

Італія — Мексика — 2:0 (1:0).

Голи: Панічо (37, 51).

І В Н П М О

Бразилія 3 2 1 0 12-4 7

Німеччина 3 1 2 0 10-4 5

Італія 3 1 1 1 3-3 4

Мексика 3 0 0 3 1-9 0

ЧВЕРТЬФІНАЛИ

30 червня — середа

Китай — Росія — 2:0 (1:0).
Голи: Пу Вей (37), Джин Ян (56).

Норвегія — Швейцарія — 3:1 (0:0).

Голи: Ааронес (51), Петтерсен (58), Різз (72) — Мостром (90).

1 липня — четвер

США — Німеччина — 3:2 (1:2).
Голи: Мілбретт (16), Частейн (49),

Фоутцетт (65) — Частейн (5, у власні ворота), Вігманн (45).

Бразилія — Нігерія — 4:3 (3:0, 3:3).

Голи: Сідінья (4, 22), Нене (35), Сіци (104) — Емеафу (63), Окосіме (72), Акіде (85).

ПІВФІНАЛИ

4 липня — неділя

США — Бразилія — 2:0 (1:0).
Голи: Парлоу (5), Акерс (80, з пенальті).

Китай — Норвегія — 5:0 (2:0).
Голи: Сан Вен (3, 72, з пенальті), Ліу Айлінг (14, 51), Фан Юнжі (65).

Кубок Інтертото

ДРУГИЙ РАУНД ПЕРШІ МАТЧІ

3 — 4 липня

“Перуджа” (Італія) — “Победа” — 1:0.

“Дюссург” (Німеччина) — “Ньюрі

Таун” — 2:0.

Голи: Шпіс (50), Байерле (74).

“Базель” — “Бобі” (Чехія) — 0:0.

“Цементарніца-55” — “Ростсільмаш”

(Росія) — 1:1.

Голи: Савов (6) — Мацігуря (35).

“Бранн” (Норвегія) — “Вартекс” — 3:0.

Голи: Геллан (2, 78), Гансвест (87).

“Рудар” — “Лустенау” (Австрія) — 1:2.

“Локерен” (Бельгія) — “Акранес” — 3:1.

“Жилина” — “Мец” (Франція) — 2:1.

Голи: Рейтер (20), Рентал (45) — Саа (68),

ФК “Копенгаген” (Данія) — “Полонія”

— 0:3.

Повторні матчі відбудуться 10-11 липня.

Всесвітні студентські ігри

2 липня — п'ятниця

ГРУПА А

Уругвай — Мароко — 0:3.

Іспанія — Австралія — 1:0.

ГРУПА В

Мексика — Ірландія — 1:0.

Італія — Японія — 1:0.

ГРУПА С

Південна Корея — Великобританія — 4:1.

ГРУПА D

Чехія — Нігерія — 2:2.

Іран — Україна — 2:0.

ГРУПА А

Марокко — Іспанія — 0:0.

Австралія — Уругвай — 0:0.

НАЦІОНАЛЬНІ ЧЕМПІОНАТИ

РОСІЯ

“СПАРТАК” ЛЕДЬ НЕ ОСТУПИВСЯ. А ВІННИЙ В УСЬОМУ ХЛЕСТОВ...

14 тур

3 липня — субота

“Шинник” — “Аланія” — 1:1 (1:0).

6400 глядачів.

Голи: Новгородов (39, з пенальті) —

Деметрадзе (50, з пенальті).

“Зеніт” — “Крилья Советів” — 3:1

(0:0).

15000 глядачів.

Голи: Куртіян (63), Попович (77), Бабій (90, з пенальті) — Петросян (48).

“Спартак” — “Динамо” — 2:2 (1:0).

26000 глядачів.

Голи: Тихонов (19), Євсєєв (84) — Головський (78), Гусев (79).

Вилучення: Хлестов (Спартак), 77.

ЦСКА — “Локомотив” М — 1:0

(0:0).

7600 глядачів.

Гол: Шишкін (73).

“Ротор” — “Жемчужина” — 0:0.

5000 глядачів.

Веретенников на 73-й хвилині не реалізував пенальті (воротар).

“Торпедо” — “Локомотив” Н-Н — 3:2 (1:1).

13000 глядачів.

Голи: Семшов (45), Даєв (70), Дурнєв (86) — Вязьмін (12), Бистров (68).

Вилучення: Круковець (“Локомотив”), 88.

“Чорноморець” — “Уралан” — 0:0.

8000 глядачів.

“Ростсільмаш” — “Сатурн” — 4:1

(1:1).

7000 глядачів.

Голи: Ханкев (32, з пенальті), Пестряков (53, 64), Мацигура (90) — Грайзін (25).

За цікавим сценарієм проходив матч

“Спартак” — “Динамо”. На 19-й хвилині

Тихонов обіграв на фланзі динамівців

Яхимовича та Точіліна і пробивши над

руками Крамаренка, відкрив рахунок. Після

пропущеного мяча оборона “біло-блакитних” почала тріщати то в одному місці,

то в іншому. Однак, незабаром підопічні

Олексія Петрушина гра вирваними завдали активним діям на своїй половині поля і

в центрі. Наприкінці тайму спартаківці

провели другий мяч у ворота суперників, але арбітр Валентин Іванов його не за

рахував, зафіксувавши порушення правил.

Перелом у грі настав на 77-й хвилині.

Спартаківець Хлестов упродовж однієї

Анатолій МАРТИНЕНКО.

БОМБАРДІРИ:

Георгій Деметрадзе (“Аланія”) — 11

Андрій Тихонов (“Спартак”) — 11

Олег Веретенников (“Ротор”) — 8

Олег Терсьохін (“Динамо”) — 7

Ігор СІМІОНЕНКО.

ДЕБЮТ СКАЧЕНКА У ФРАНЦІЇ ВІДКЛАДАЄТЬСЯ

Минулого тижня форвард збірної України Сергій Скаченко прибув у Мец для виступати за місцевий клуб. Але дебют доведеться відкласти

Василь Грижук, село Бджільна Вінницької області:

— Я поважаю вашу газету і залиблюся її читати. Особливо подобаються статистичні матеріали. На сторінках "УФ" ви розпочали друкувати статистичні відомості про всі клуби вищої ліги, хто й коли за них грав. Чому не закінчили цю справу?

— Ми це обов'язково зробимо найближчим часом. Крім цього, шанувальників статистики чекає ще багато цікавих матеріалів.

Віталій Гоманенко, село Тимошівка-1, Запорізької області:

— Де нині працює Олег Блохін?

— Олег Блохін — нині головний тренер грецької команди АЕК із Афін. Команда, до речі, стала віце-чемпіоном і завоювала право грати в Лізі чемпіонів.

Олексій Бугай, Тростянець Сумської області:

— В "Українському футболі" за 10 березня була інформація про те, що в Донецьку почне функціонувати футбольний інтернат для 13-16-річних юнаків з усіх країн СНД. А чи можна дізнатись адресу цього інтернату чи номер телефона?

— За довідками звертайтесь до пресової служби ФК "Шахтар". Номер телефона — (062) 337-26-83.

Андрій Жук, село Шевченкове Харківської області:

— Я не розумію, чому треба посипати голову попелом після безбарвної нічії нашої збірної з вірменами? У будь-якому випадку, все вирішиться в трьох останніх поєдинках...

— Додайте ще й безбарвну нічю з ісландцями. А також порахуйте — замість двох очок, які маємо, щість, які могли б мати. Тоді б не треба було все вирішувати в останньому матчі чи в трьох останніх, а майже все було б вирішено заздалегідь.

Володимир Дрейчан, село Воротнів Волинської області:

— Через "Український футбол" хочу передати великий привіт і подяку Олександрові Чуйку. Він мені дуже допоміг у придбанні літературі, і сподіваюсь, допомагатиме

За вашими листами

"КУДИ ПОДІЛИСЬ ЛЕОНЕНКО ТА БЛОХІН?"

й надалі. Низький йому уклін! Його доброту не забуду ніколи.

— Він і нам часто допомагає. Так що й ми також приєднуємося до ваших побажань.

Андрій Русач, місто Кременчук:

— Я вже забув, коли востаннє був конкурс провидців... Було в непогано, якби ви друкували календар ігор не тільки чемпіонату України, а й інших чемпіонатів...

— Нині в нашому футболі невелике затишня. У чемпіонатах провідних країн Європи — також. Тому й конкурси провидців, і календарі ігор просівідніх країн Європи надрукуємо дещо пізніше. Усьому свій час.

Військовослужбовці із в/ч 62306, ст. Мартинівка-2 Миколаївської області:

— У нас тут, крім вашої газети, дізнатися про футбол немає можливості: телевізор дивимось дуже рідко, радіоприймача взагалі немає. А "УФ" надходить завжди своєчасно. Газету ми передплатили з березня по серпень. А нині бачимо на сторінках "Українського футболу", що ціна на передплату зросла. Через це треба доплачувати за газету? Чи отримаємо ми її за серпень?

— Шановні наші військовослужбовці! Нагодуємо ще раз: нічого доплачувати не треба! У серпні ми також будемо з вами.

Ю.А. Казимиров, президент ФК інвалідів "Спорт", місто Чернігів:

— Наша команда інвалідів "Спорт" (місто Чернігів) брала участь у міжнародному євротурнірі кращих інвалідних команд.

Ми гідно представили Україну, посівши високе друге місце. Склад команди:

1. Леонід Афанасьев.
2. В'ячеслав Карпенко.
3. Валерій Любінський.
4. Віктор Савоско.
5. Анатолій Бетян.
6. Василь Ласенко.
7. Юрій Подласий.
8. Анатолій Самсоненко.
9. Віктор Глебов.
10. Олег Шибико.
11. Айвар Ладисев.
12. Юрій Казимиров.

Користуючись нагодою, хотів би подякувати нашим спонсорам: "Міжнародним авіалініям України", об'єднанню "Чернігівспіртгорілка", фірмі "Агронапіфтодрук", Асоціації інвалідного футболу, обласному відділенню фонду допомоги інвалідам Чорнобилі, Інституту регіональної економіки.

— Ми знімаємо капелюха перед тими, хто допоміг вам у фінансуванні підтримці. І, звичайно ж, перед вами — за мужність та високий результат.

Петро Коваль, село Переїзінськ Івано-Франківської області:

— Куди подівся Віктор Леоненко?

— Після цього сезону, який Леоненко змушений був з різних причин фактично пропустити, він вирішив продовжити своє футболне життя в одному з клубів Японії. Причому, Віктора в своєму складі хочуть бачити одразу п'ять японських клубів (троє з них — із елітного дивізіону). Леоненко вже пройшов медогляд. Справа —

за робочою візою та визначенням із майбутнім колективом.

"Анонім", смт Козелець Чернігівської області:

— Пишу не вперше і не востаннє. Писати буду доти, доки не надам переваги іншій футбольній газеті. Мене я палкого прихильника футболу "УФ" задовольняє на п'ятдесят відсотків. Мені не байдуже ти, про чи що пишете. Інколи, даруйте, — дурниці...

— Шановний пан козельчанин! Ми не практикуємо переслідування наших читачів за критику. Тож більше об'єктивно. Тож наступного разу напишіть, будь ласка, своє прзвище. Судачи з усього, вам ще доведеться писати самим. Хоча б тому, що поки "УФ" — єдина футбольна газета в Україні. Тепер щодо дурниць. Звичайно, всім не додогодиш. Але якщо ви можете стверджувати так категорично, то, напевно, маєте такі підстави — або хоча б можливість висловитись краще. Ми вже анонсували трохи раніше конкурс на "найкращого журналіста - аматора". Спробуйте — можливо, у вас "спільн" нереалізований талант?

Михайло Бирюков, Донецька область, місто Дружківка, вулиця Космонавтів, будинок №58, квартира 22:

— Пишу до вас тому, що в нашому місті дуже мало людей, які цікавляться футболом та знаються на ньому. Мені дуже б хотілось знайти друзів по спілкуванню, яким футбол був би не байдужим. Сподіваюсь також, що мою адресу ви надрукуєте.

— Ми раді вітати читача "УФ" з Донецького регіону. Адресу охоче друкуємо і сподіваємося, що у вас друзів і однодумців побільшає — ви того варти.

Олег Єрошенко, місто Самбір Львівської області:

— "Український футбол" для мене — як член родини. Я постійно і залюбки його передплачую і читаю. Але останні публікації мене обурюють й розчаровують. Мова про числа газети за 12 та 17 червня. А конкретніше — про велими негативну оцінку виступу української збірної у Вірменії. Дивує, з якою легкістю ваша газета перекреслює гідність і вартість нашої збірної, її шанси потрапити на європейську першість. І це лише через якесь осічку, которую ні в якому разі не можна називати фатальною... І ще про одне. Мене шокувала цитата "а чи не є збиткуванням з бідних багатомільярдні активи самого Ватикану?" Цими словами ви самі позбітувались над структурою, яка працює на Намісника Христа на землі. Не знаю, як вам це дозволила зробити християнська совість (якщо ви її взагалі маєте). По-вашому, Ватикан має все роздібити бідним (а всім і так не вистачить) і не мати коштів, щоб організовувати поїздки Понтифіка по цілому світу?..

— Дозвольте вам відповісти почесніво. Гідність і вартість нашої збірної перекреслили не ми, журналисти "УФ", а сама збірна та її наставники — невиразно, а головне — незмістовою грою. І навряд чи тут доречне слово "осічка". А якщо й так, то останнім часом гра нашої головної команди країни (та її олімпійської також) схожа на одну велику "осічку" (дуже б хотілось помінитись, але берімо до уваги не турнірну таблицю, а розклад ігор літньо-осіннього циклу). А тепер щодо іншого зауваження. Ніхто ні в якому разі не збирався і навіть гадки не мав образити релігійні почуття наших читачів чи того ж Ватикану. А про совість (чи її відсутність) — це ви занадто! Мільярдні активи ж не в "УФ", а у Ватикану.

Страви юнацькі

В ЛІТНЮ ПОРУ ЮНАКАМ НЕ ДО ВІДПУСТОК

Через два з половиною місяці юнацька збірна вирушить до Угорщини, де в поєдинках проти господарів та азербайджанців виборюватиме єдину путівку на фінал європейської першості. Безумовно, підтримка рідних стін не завадила б, але цього разу, на відміну від минулого року, вже нам доведеться пристосовуватися до незайнайомих мадярських стадіонів. Про підготовку команди читачам розповідає ПІ наставник Валентин ЛУЦЕНКО:

— Щойно повернулися із Словаччини, де проходив тренувальний збір. Вдалося провести кілька тренувальних поєдинків, в яких здобули перемогу над місцевою командою "Сінія" (вік гравців — від 18 до 21 року), звідно ж, перед вами — за мужність та високий результат.

Словаччині та поступилися молодіжному складу ФК "Кошице". Та річ не в результаті. Тестування, проведене напередодні збору, виявило вкрай невтішний стан більшості футболістів. Насамперед, це стосується фізичних кондіцій, адже в зв'язку з ліквідацією спортивних інтернатів та літніми відпустками багато хто опинився без необхідної практики та змагального процесу. Нам таки вдалося дещо поліпшити форму, але ж було з повним безглуздям за лічені дні, надані для підготовки, муштрувати юнаків виснажливими красами. Я кожному персонально дав вказівку виконувати певні фізичні вправи в проміжках між зборами, а решта справи залишається за хлопцями.

— Неваже кожен з кандидатів до збірної після травневих контрольних матчів лише регресував?

— Це не зовсім так. Гравці, делеговані такими командами, як "Динамо" чи "Карпати", мають на увазі Ярмоленка та Ковальського, значно додали і своєю грою мене приємно вразили. Тож, сподіваюся, що й інші продовжуватимуть зростати у майстерності. Дорогоцінний час спливав, а трунівщиця не меншає: це і позиція воротаря, і прогалини в захисній ланці. Тому селекційна робота не вщухає, і великі надії у цьому напрямку я покладаю на турнір "Надія", який наприкінці літньої пройде в Ужгороді. Впевнений, що він відкриє нових яскравих зірок — майбутніх олімпійців.

з усіх куточків України. Нараїз ж з сумом доводиться констатувати, що славнозвісні футбольні регіони Закарпаття і Харківщина в збірній зовсім не представлені. З урахуванням результатів згаданих дитячих змагань сформується вісімнадцятка футboldistів, з якими я вишукаю на турнір до Польщі, де торік наша команда посіла третє місце. На цей раз в ньому планує виступити вісім збірних, включаючи наших головних суперників по відбірковому циклу — угорців. Свою участь ми вже підтвердили, адже неабияк корисно буде побачити в дівіце-чемпіонів Європи — поляків, та на власні очі оцінити майбутнього конкурента.

— А чи не боїтесь відкрити перед ним свої козирні карти?

— Якби вони були! З хлопцями зустрічаюся вкрай рідко, тому перед від'ездом до Польщі буду прохати ФФУ організувати ще один збір, аби налагодити взаємодію в середині команди; кожен гравець мусить розуміти свого партнера як на полі, так і поза ним. Щодо козирних карт, то єдине, чим сьогодні можна приголомити суперника, так є стабільністю.

Олег ЛЮЛЬКА.

Наши за кордоном

"У "ДИНАБУРЗІ" ПРАЦЮЮ НА ТРЬОХ ФРОНТАХ"

Колишній нападник криворізького "Кривбасу", івано-франківського "Прикарпаття" і шепетівського "Темпу" Роман Григорчук, який 1998 року був граючим тренером латвійського "Дінаабурга" з Даугавпілса, з нинішнього сезону працює в цьому клубі відразу на кількох фронтах. Найголовнішим у професійній діяльності нашого співвітчизника, безумовно, є тренувальний процес, який він проводить у tandem з росіянином Ігорем Макаровим. Та в разі потреби 34-річний Григорчук завжди готовий допомогти своїм підопічним. В одній з трьох ігор, проведених ним у поточному чемпіонаті Латвії, довелося навіть зіграти у незвичній грі — персонального опікуна. З

цими обов'язками наш земляк впорався на відмінно, не дозволивши опоненту створювати загрозу воротам "Дінаабурга".

Однак на цьому діапазон функцій Романа Григорчука не обмежується. У даугавпільському клубі він займається ще й менеджерською та селекційною роботою. Як стало відомо кореспонденту "УФ", до його найближчих планів входить запрошення кількох футboldistів з команд вищої першості ліг —

— У "Дінаабурзі" я хотів би бачити виконавців, можливості яких мені добре відомі, — сказав Роман Григорчук. — А це гравці, з якими доводилося грати разом у різних командах.

Роман ГРИГОРЧУК: